

НЕЗАБУТНЯ

Світлої пам'яти Люби Заграй (1958—2007)

Під сузір'ям Лева 27 липня 1958 р. у селі Тартакові Сокальського району на Львівщині народилася Люба Липинська. Дитячі роки та навчання минули у місті Львові. Навчалася у 8—10 класах спеціалізованої математичної школи № 11, яку закінчила із Золотою медаллю у 1975 р.

Відчувши в собі покликання до медицини і маючи природне бажання допомагати людям, Люба Липинська спробувала в 1975 р. вступити до ЛДМІ. Однак спроба була не зовсім вдала...

Бажаючи працювати біля людей і допомагати людям, Люба Липинська пішла працювати в лікарню невідкладної медичної допомоги санітаркою. У 1977 р. Люба Липинська була зарахована студенткою ЛДМІ педіатричного факультету. Бурхлива натура Люби вилилася у стінах ЛДМІ в активну громадську роботу та участь у наукових гуртках та конференціях, за що була нагороджена грамотами. По закінченню у 1983 р. ЛДМІ дівчина проходить інтернатуру з педіатрії у місті Городку Львівської області. Інтернатуру проходила під прізвищем Заграй у зв'язку з одруженням. Після інтернатури працювала лікарем-педіатром Мостиської ЦРЛ. У 1987 р. почала працювати в ЛНМД лікарем лінійної бригади невідкладної медичної допомоги.

1989 р. почала працювати після проходження спеціалізації лікарем-радіологом ОКЛ до 2000 р.

У 1997 р. стала членом Європейського конгресу радіологів. Активно працюючи над самоосвітою, Люба Заграй здобула найвищу категорію по радіології на кваліфікаційній комісії ГУОЗ. Бажання досягти нових вершин у житті спонукало Любу Заграй спробувати себе в іпостасі приватного підприємця у медицині. У 2000 р. вона заснувала „Авторську лабораторію Л. Заграй“, де працювала, не покладаючи рук, до останнього подиху.

Люба Заграй була скромна, наполеглива, але рішуча у праці, весь час удосконалювала свою лабораторію, впроваджувала нові методи. Простота у спілкуванні, доброзичливість до всіх людей, розуміння пацієнта і добре кваліфіковані поради викликали симпатію до неї, і часто лікар і пацієнт ставали вже добрими знайомими.

Д-р Л. Заграй була членом Головної управи УЛТ у Львові з 1996 по 1998 рік і повторно вибрана в 2007 р. Працювала у кваліфікаційно-кадровій комісії, проявляла активність, свіжість нової думки, ініціативність.

Любила подорожувати. Всі поїздки, які організовувало Українське лікарське товариство за кордон і по Україні, не відбувалися без неї та її дітей. Вона вчила їх знати чуже, але цінувати своє. Остання поїздка була в Єгипет з дітьми взимку 2006 р.

Чоловік Богдан Заграй працював начмедом комунального підприємства „Львівська станція невідкладної медичної допомоги“. Після смерті дружини — директор приватного підприємства „Авторська лабораторія др. Л. Заграй“.

Діти не пішли дорогою батьків, не захотіли бути лікарями, а вибрали те, що їм найбільше подобалося.

У подружжя Л. Заграй двоє дітей. Син Арсен — аспірант „Львівської політехніки“ (комп’ютерні науки), дочка Соломія — студентка факультету міжнародних відносин Львівського національного університету імені Івана Франка.

Др. Л. Заграй пішла із життя молодою, на 49 році життя після тяжкої хвороби. Похована біля матері в с. Бірки-Брюховичі (біля Львова).

Хай земля їй буде пухом! Пам’ять про неї завше житиме у серцях дітей, чоловіка і колег, усіх, хто її знав і цінував.

Вічна їй пам’ять!

Л. ГОЦКО-НЕЙ